

Causa verò huius est, quia suavius est semper in meliore bono sese contēplari. Hoc autem nunc quidem affectus, nunc verò negotium, nunc aliquid aliud est, in quo bene viuere & amico sit possibile. Conuiuere igitur oportere, idque maximè velle omnes, tum beatissimum, optimūque, potissimum talem esse. Verum quod ex ratione id non eluxerit & rationally liter, id consecutum sit, ex verè dictis, vt puta compositioe collationis, in promptu solutio est, quod eiusmodi nō sit, vt amico egeat, aut similem requirat, non reputabit paratione vir bonus. Neque enim in hunc modum Deus habet, vt qui pro sua excellentia nihil præter seipsum cogitat. Nobis autem bonum aliunde euenit, vnde & necessum habemus multos amicos conquirere, cum ipse sibi bonum sit. Simul autem amicū esse nullum vti multi amici, hæc vtrunque affirmatur. Quia enim multis conuiuere licet, simul etiam sentire nobiscum quàm plurimos vtiq; gratissimū sit. Rursum quia difficile in paucioribus, necessum est actum in mutua sensatione consistere. Non solum multos comparare arduum est, sed etiam comparatis vti. Et interdum quidem abesse amatum volumus prosperè degentem, interdum verò participare iisdem, simul cum eo, quod amicū, gratūque esse cupimus. Nam cum bonum obuenit, eo vtiq; omnes participare volunt: non obueniente autē, secus. Et quemadmodum Herculem mater potius Deum esse volebat, quàm vnā cum ipsa manentem, Euristeo mercenariam operam locare. Sic enim diceret, & quem Lacon dicitio irrisit, vocantem fortè, dum tempestate affligeretur, iubens Castorem & Pollucem implorare. Videatur enim amantis esse, à molestorum participatione arcere: alterius autem, simul eadem sustinere velle: quocirca vtraque rationabiliter eueniunt. Nihil enim decet amico tam acerbum iudicari, vt non teneat priores iucunditate amicus. Videatur tamen non malum ipsius expetendum, quando satis est ipsos adfligi: vnde & participationem eiusmodi ventant, sed ne videantur sua spectare, inque amici perturbatione læticiam affectare. Sed & leuius mala tolerantur, cum non soli ferunt. Et quia eligibile est, & vt bonum nobis contingat, & vt simul potiarur amicus,

A αἰπὸν δὲ ὅτι αἰεὶ ἡθίων ἀειτὸν θεωρεῖν ἐν τῷ βελτίονι ἀγαθῷ. οὗτο δ' ἔστιν ὅτι μὴ πάρος, ὅτι ἡ κατὰ φύσιν, ὅτι ἡ ἐπιπέδον, ὅτι ἡ δὴ αὐτὸν δὲ ζῆν, καὶ οὕτω καὶ φίλον. ἐν ἡ τῷ συζῆν συμδραχίον, ἢ κοινωτικὸν ἔχει ἐν τέλει μέγιστα γὰρ διὰ συμθεωρεῖν καὶ συμυουχάσασθαι, οὐ τὰ διὰ ἔσφαλ καὶ τὰ ἀναγκαστὰ αἰ τοιαύτῃ ὁμιλίᾳ δοκοῦσιν εἶναι, ἀλλὰ ἡ ἀπολαύσας. ἀλλ' ἔκαστος οὗ δὴ αὐτὰι τυγχάνειν τέλους, ἐν ταύτῃ βούλεται συζῆν. εἰ ἢ μὴ, καὶ ποιεῖν δὲ καὶ πάρος ὑπὸ ἡφί φίλων αἰσρωῦμαι μέγιστα. ὅτι μὴ τοίνυν καὶ δὲ συζῆν, καὶ ὅτι μέγιστα βούλονται πάρος, καὶ ὅτι ὁ δὴ ἀσπασμοῦ ἕνεκα καὶ ἀειστος μέγιστα πειούτος, φανερόν. ὅτι ἢ καὶ ἢ λόγον ἰσὶ ἐφαίνετο, καὶ τῷ ἄλλῳ λόγῳ συμδραχίον λέγοντος εἰρησῆ. καὶ τῷ συμδραχίον γὰρ τῆς παρεσολῆς ἀμείνων, οὐσῆ, ἢ λύσας εἰσῆ. ὅτι γὰρ ὁ θεὸς οὐ τοιαύτος, ὅτι δὲ ἀσπασμοῦ φίλου καὶ τὸν ὁμοιον ἀξίου. καὶ τῷ ἡφί τῶν λόγων, οὐδὲ νοήσῃ ὁ ἀσπασμοῦ. οὐ γὰρ οὕτως ὁ θεὸς δὲ εἰρησῆ, ἀλλὰ βέλτιον, ἢ ὅσπερ ἀμείνων πρὸς αὐτὸν αἰπὸν δὲ ὅτι ἡμῖν μὴ τὸ ὅτι κατὰ ἡπιερον, ἐκείνη ἢ αὐτὸς αὐτῶ τὸ δὲ ὅτι, καὶ τὸ ζῆν τῆν ἡμῖν καὶ δὲ κατὰ πολλοὶ φίλοι. ἄμει ἢ λέγοντες ὡς οὐδέτις φίλος ἢ πολλοὶ φίλοι, ἄμει λέγεται ὁρθῶς. ἐν δὲ ἀσπασμοῦ γὰρ πολλοὶ συζῆν, ἄμει καὶ συμδραχίον ὡς πλείους αἰσρωτατον. ἐπεὶ ἢ χαλεπώτατον ἐν ἐλάττωσιν, ἀναίρητι τῷ ἀσπασμοῦ τῆς συμδραχίον εἶναι. ὡς οὐ μόνον χαλεπὸν τὸ πολλοὶ κατὰ ἀσπασμοῦ πέρας γὰρ ἀπὲρ ἀμείνων καὶ οὕτω κατὰ ἀσπασμοῦ καὶ ὅτι μὴ ἀπείρηται δὲ κατὰ ἀσπασμοῦ τὸν φιλομύθρον βουλομένους, ὅτι ἢ μετέχῃ ἡφί αὐτῶν, καὶ τῷ ἄμει βουλομένους εἶναι φιλικόν. ἐν δὲ ἀσπασμοῦ μὴ γὰρ ἄμει καὶ δὲ τῷ πάντες αἰσρωῦται, μὴ ἐν δὲ ἀσπασμοῦ ἢ, ἀλλ' ὡς ἀσπασμοῦ τῷ Ἡρακλεῖ ἕνεκα καὶ ἢ μήτηρ εἴλετο θεὸν εἶναι μέγιστον, ἢ μὴ δ' αὐτῆς ὄντα τῷ Εὐρυδῆϊ ἀπείρηται. ὁμοίως γὰρ αὐτῶ εἰποῖεν καὶ ὅτι ὁ Λάκων ἔσκαψεν, ἐπεὶ πῆς ἐκείνησιν αὐτῶν χμαζόμενον ὅσπερ κατὰ ἀσπασμοῦ τῶν ἀσπασμοῦσιν. ἀμεί ἢ τῷ μὴ φιλομύθως τὸ ἀσπασμοῦ εἶναι τῆς συμδραχίον εἶναι χαλεπῶν ἡφί τὸ ἢ βουλομένους τὸ βουλομένους συμδραχίον, καὶ ταῦτα ἄμει ὡς συμδραχίον ἄλλῳ γὰρ. δὲ γὰρ τῷ φίλῳ μὴ δὲ εἶναι οὕτω λυπηρῶς.

δύλον